

ledsage disse, godtgøre ogsaa til fulde, at det har været Regeringens Ønske at finde en Løsning, der kunde forene de modsatte Anskuelse og bringe de langvarige Skatteforhandlinger til Ende.

Det under Nr. 1 i nærværende Betænkning betegnede Lovforslag har i det væsentlige kun faa Afvigelser fra det i Skattekommissionen udarbejdede Forslag. Optagelsen af Lovforslag Nr. 2 i den samlede Skatteplan, hvorefter de gamle Grundskatter til Staten afskrives og erstattes med en ny Skat paa faste Ejendomme under Navn af Ejendomsskyld, har dog medført Nødvendigheden af at undlade at overføre en Del af Formuebeskatningens Udbytte til Kommunerne. Af mindre væsentlige Afvigelser kan nævnes, at Indkomster af Pensioner, Livrenter o. lign. ere fritagne for Formuebeskatning, ligesom der er foretaget nogle Ændringer i Reglerne for Aktieselskabers Beskatning.

Lovforslagets finansielle Resultat er uforandret, og Statskassens Udbytte er (jfr. Skattekommissionens Indberetning) beregnet til ca. 8,280,000 Kr.

Lovforslag Nr. 2 om Afskrivning af de gamle Grundskatter til Staten og Indførelsen af en Ejendomsskyld er, for saa vidt Grundlaget angaar, det samme, som i Rigsdagssamlingen 1900—1901 blev vedtaget af Landstinget.

Med Hensyn til Enkelthederne er der dog foretaget ret betydelige Forandringer, uden hvilke Forslaget neppe vilde kunne gennemføres i Folketinget.

Medens Ejendomsskylden efter Landstingets Forslag var fastsat til $1\frac{1}{5}$ pro mille, udgør den efter Regeringens Forslag $\frac{3}{4}$ pro mille af Værdien af alle faste Ejendomme i Landet. Bestemmelserne om en passende Overgangstid, i hvilken de gamle Skatter paa faste Ejendomme skal afvikles og den nye Skat indtræde for først 1930 at virke med sit fulde Beløb, er af meget stor Vægt. Ved denne Bestemmelse undgaas det, at den ny Skat kommer til at bevirke en pludselig og uretfærdig Forrykning af Ejendomsværdierne, der kunde medføre økonomisk Ruin for mange Skatte-

ydere. Af meget stor Betydning er ogsaa Bestemmelserne i § 6 om, at der skal foretages et Afdrag i Vurderingssummerne for de Ejendomme paa Landet, hvis Værdi ikke overstiger 24,000 Kr., og at Afdraget skal være procentvis højest for Ejendomme under 3,000 Kr.s Værdi og jævnt faldende for Ejendomme af stigende Værdi indtil 24,000 Kr.

Ved de smaa Ejendomme paa Landet repræsenterer nemlig Ejerens og hans Families personlige Arbejdskraft en Del af disse Ejendommers forholdvis store Værdi. Og da Bygninger og Besætninger er draget ind under Begrebet fast Ejendom, vilde uden de nævnte Lempelser de smaa Ejendomsbesiddere blevet endnu uheldigere stillet, da der som Regel er forholdvis større Bygnings- og Besætningsværdi paa de smaa Ejendomme end paa de store.

Af øvrige Afvigelser fra Landstingets Forslag, der har væsentlig Betydning, kan nævnes den Adgang, der er aabnet Byerne til at opkræve en kommunal Ejendomsskyld, der svarer til Forskellen mellem den hidtidige Bygningsafgift til Staten og Ejendomsskylden.

Statskassens Udbytte af den foreslaede Skat er (jfr. Bemærkninger til Lovforslaget) beregnet til 3,146,250 Kr.

Lovforslag Nr. 3 er det af Skattekommissionen udarbejdede Forslag. Af ny Bestemmelser fremhæves Forslaget om Indførelsen af kommunal Ejendomsskyld, og Reglerne for Fordelingen af det direkte Statstilskud til Kommunerne, der fastsættes til 2,500,000 Kr. Disse ny Bestemmelser fremkomme som en nødvendig Følge af den hele samlede Skatteplan.

Af det direkte Statstilskud til Kommunerne vil der efter Lovforslaget tilfalde:

Kjøbenhavn	365,515 Kr.
Købstæderne og Handelsplad-	
ser	509,485 —
Landkommunerne	1,625,000 —
	<hr/>
I alt	2,500,000 Kr.

Lovforslag Nr. 4 bestemmer, at der indrømmes Beboerne i de tidligere slesvigske Distrikter en saadan Nedsættelse i